

Жално позорище граблжнія!

Ново іж чяка страшно примѣжди,
Тяшка сверѣпства угнѣтенія
Всякы отъ неіж подига вѣжды!

Клята устала бѣдна вдовица,

Всякомъ изложена на ловидбѣ,
Гордо прѣзрянъ отъ своїхъ сестрицѣ
Тлѣе подъ силѣ чюздѣ невѣрнѣ!

Вѣрна ѹ чяда далѣ изгнана,

Скытжть ся въ странство безъ отъчество!
Въ нѣдра ѹ дѣла неу碌дана
Твориже съ отъ грѣцкое духовенство!

Народъ достигнѣль въ скотеко тѣрпеніе!

Тяшко насилие, невѣжество
Докарали гъ у недвиженіе
Лютотъ усѣща онъ губителство!

Старъ си живость онъ изгубилъ,

Славно прошествіе си не знае,
Свободна чувства си затѣшилъ
Робески го духъ вѣкы владѣе!

Плаши го всяко размире страшно!

Миръ и тишина имали пыта!
Тяшко иго си носи несвѣтно
Бѣдность мъ остава въ ямѣ съкрыта!